

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

Prologus

[urn:nbn:de:bsz:31-289983](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289983)

Prologus.

Beati Bonaventure doctoris Seraphici: Ordinis fratrum minorum: in meditationes deuotas vite Iesu christi saluatoris nostri Prologus incipit feliciter.

Inter alia virtutum et laudum preconiā: de sanctissima Virgine Cecilia legitur quod euangelium christi semper portabat in pectore. Quod sic intelligere debemus: videlicet quod ipsa de vita domini nostri Iesu christi in euangelio tradita: quedam deuotio sibi prelegerat: in quibus meditabatur die ac nocte: corde puro et integro: ac intentione precipua et feruenti: et completa circulatione reincipiens: iterum dulci ac suauis gustu ruminans ea que in arcano pectoris sui prudenter consilio collocari reuoluebat. Si mihi tibi suadeo faciendum. Super omnia namque spiritualis studij exercitia hoc magis necessarium: magisque proficuum credo: et quod ad excelsiorem gradum perducere possit. Nunquam enim inuenis ubi sic doceri possit quam blandimenta vana et caduca: contra tribulationes et aduersa: contra hostium tentamenta et vitia: sicut in vita domini nostri Iesu christi: que fuit ab omni defectu perfectissima. Ex frequenti enim et assidua meditatione vite ipsius: adducit animam in quandam familiaritatem confidentiam et amorem ipsius: ita quod alia vilipendit et contemnit: insuper fortificat et instruit quid facere vel fugere debeat. Dico igitur primo quod meditatio vite domini Iesu roborat et stabiliter mentem contra vana et caduca

ut patet in predicta beata Ecclesia: que ita cor suum repleuit ac munivit de vita Iesu christi: quod in ipsam vana intrare non poterant. Unde etiam in pompa nuptiarum existens: ubi tot vana gerebant cantantibus organis ipsa stabili corde soli domino decantabat dicens. Fiat cor meum et corpus meum immaculatum ut non confundar. Secundo fortificat contra tribulationes et aduersa: ut patet in martyribus. Circa quod dicit Bernardus. Item sermone super cantica. Inde tolerantia martyrij prouenit: quod in christi vulneribus tota deuotione versetur: et iugiter meditatione in illis demoretur. Stat martyr tripudians et triumphans toto licet marcescens vel lacerato corpore: et rimante latera ferro: ubi tunc anima martyris. Nempe in tuto irrisoriam inibus periculis: in vulneribus Iesu: in vulneribus nimirum patribus ad introcundum. Si enim in suis visceribus esset scrutans ea ferum profecto sentiret: et dolore non ferret succumberet et negaret. Hucusque Bernardus. Inde est etiam quod non solum martyres: sed etiam confessores in tribulationibus et aduersitatibus suis tantam patientiam habuerunt et habent. Si legas de beato Francisco: et de beata Virgine Clara: poteris inuenire quomodo in multis tribulationibus penurijs et infirmitatibus: non solum patientes: sed etiam hilares existebant. Quotidie videre potes in inducibus sanctam vitam. hoc ideo: quod eas anime non erant: nec sunt in eorum corporibus ex deuota meditatione ipsius. Tertio dicitur: quod docet et instruit que sunt gerenda: ut nec hostes: nec vitia possint irruere vel fallere: quod perfectio virtutum reperit ibidem. Ubi

Prologus.

em̄ charitatē excelsę paupertatis: eximie humilitatis: profunde oīō/nis sapie: māsuertudinis: obediētie patientie: ceterarūq; virtutū exemplar z doctrinā sic inuenies: sicut ī vita christi dñi virtutū. De hoc bernardus in ser. xxiij. sup cantica sic ait. In cassum proinde q̄s laborat in acquisitione virtutū: si aliū de eas sperandas putat q̄ a dño virtutū cuius doctrina seminariū est prudentie: cuius mīa opus est iusticie: cuius speculū vita temperantie: cuius mors insigne fortitudinis ē signū. **Ducusq; Ber.** Qui ergo eū sequit̄ errare nō potest nec fallit: ad cuius virtutes imitandas z ad ip̄s ascendas ex frequēti meditat. se cor accendit z animat: deinde virtutē diuina illuminat: ita q̄ et virtute induit: et a veris falsa discernit: z deo vt plures fuerint illiterati et simplices: q̄ magna z pfunda dei cognouerūt. **Pretereavnde** credis q̄ beatus fr̄sciscus ad tantā virtutū copiā: z ad tam luculentā intelligentiā scripturaz: z ad tam p̄spicacē noticiā fallaciaz hostis et vitioz peruenerit: nisi ex familiari z uersatiōe z meditatiōe dñi nostri Jesu christi. Et p̄terea sic ardentē afficiebat̄ ad ipsum. Nam in cunctis virtutibus q̄tum perfectus poterat imitabat̄ eundē: ac tandē ipso complente z perficiēte Jesu p̄ impressionē sanctorū stigmatū: fuit in eū totaliter transformatus. **Uides** igit̄ ad q̄s excelsū gradū meditatio christi perducit. Sed tanq̄ fundamentū efficac̄ ad maioris cōtemplatiōis gradus sublimat: q̄ ibidē inuenit̄ vncio que paulatim purificās et eleuās: aiām docet de

oīō de q̄b non est sermo ad p̄ns. **Nunc** em̄ te in ipsas vite christi meditaciones aliquāliter introducere cogitauit: sed vellē q̄ hoc a magis experto magisq; docto acciperes: q̄ in talibus maxime insufficiens sum. **Utz** iudicās melius fore aliqua vtrūq; dicere q̄s penitus faceret: experiar imperitiā meā: z familiariter tecum loquar rudi z impolito sermonetū vt possis melius q̄ dicunt capere: tū vt nō aurē sed mē tem inde studeas pficere. **Non** est em̄ in oīō namētis sermonibus: sed in dñi Jesu meditatiōibus insistendū: ad q̄s z Hieronymi doctrinā inducimus dicentis. Sermo rudis vsq; ad cor penetrat: politus autē pascit aures. **Spero** autē q̄ ruditati tue p̄feret aliq̄d mea modicitas: sed in hoc magis spero q̄ si in his te exercitare sedula meditatiōe volueris: ip̄m dñm Jesum: de quo loquimur: magistrū habebis. **Non** autē credas q̄ oīa que ip̄m dixisse vel fecisse meditari possumus scripta sint: sed ego ad maiorē impressionē ea sic ac si ita facta fuissent tibi narrabo prout p̄rigerūt vel cōtingisse pie credi pot̄: in quasdā imaginarias representatiōes: q̄s animus diuersimode percipit. Nam diuinā scripturā meditari: exponere: z intelligere multipharie prout expedit credimus possumus: dū tamen nō sit p̄tra fidē vel bonos mores. **Quoniam** ergo me narrāte inuenies: ita dixit vel fecit Jesus: seu aliq̄ introducunt: si id p̄ scripturā probari nō possit: nō aliter accipias q̄ deuota meditatio erigit: hoc est accipe perinde: ac si diceret̄: mediteris q̄ ista fecit: vel dixit dñs Jesus: et

ira de filiabus. Tu autē si ex his fru-
ctū sumere cupis: ita te presentē ex-
bibeas eis q̄ dicta vel facta p̄ dñm
narrant: ac si tu auribus audires
earū: vel oculis videres: toto mentis
affectu diligēter: delectabilē z mo-
rose: oibus alijs curis z sollicitudi-
nibus tunc omissis. Quare te ro-
go dilecte mi vt hunc laborē meū
quē ad dei laudē: tuū profectum z
meā utilitatē assumpsisti: leranter su-
scipias z lerantius deuotius z solli-
citus te exerceas in eodē. Initiū
igit ab incarnationē sumendū est: s;̄
quedā ipsam precessisse z i celis cir-
ca deū z angelos beatissimos me-
ditari possumus: et in terris circa
gloriosam virginē: q̄ mihi vident p̄-
mirus explicadā: ideo de ipsis p̄-
mirus videamus.

**De meditatiōib; eoz. que
precedunt incarnationē. Et
pmo de sollicita pro nobis
angeloz intercessiōe. Ca. I**

Cum p̄ longissima tpa vl-
tra spacū q̄nq; milia an-
noz: miserabilē iaceret ge-
nus humanū z nullus p̄pter peccm̄
p̄mi hoīs ascendere posset ad patriā
beatissimū sp̄s cōpatientes tante
ruinē: ac de sua restauratiōe sollici-
ti: licet pluries ante: tñ adueniēte
plenitudine t̄pis instātius z deuotius
taliter dño supplicarūt: z pro-
videntes in facies suas ante thro-
nū eius oēs simul z gregati dixerūt.
Dñe placeat maiestati tue nobilēz
rōnabilē creaturā: sc;̄z hoīem: p̄pter
tuā solā bonitatē: sc;̄z hoīem: p̄pter
tuā solā bonitatē: vt sit ipsi
salus hic nobiscū z nob ex ipsa no-
straz p̄tingat restauratio ruinaz.
Ecce dñe oēs pereūt: z nō saluaf:

z in tot annoz curriculum nemi-
nē bicidim? De oib; hostes nisi triū
phāt: z de ipsis nō nferuine: s;̄z tar-
taree spelūce replent. Vt qd̄ ḡ dñe
nascunt? Quare dñe tradunt be-
stias aie z fiteres tibi? Et si p̄ tuā iu-
sticiā hoc fiat: tps tñ mic est. Et si p̄
miparētes mādātū tuū trāsgressi
sunt incaute: subueniat miseratio
tua. Memēto q̄ ad tuā imaginēz
similitudinē creasti eos. aperi dñe mi
sericorditer manū tuā z imple eos
bñdictiōe. Nā oculi oīm sperāt in
te: sic oculi seruoꝝ ad manū dñoz
suoꝝ donec miserearis z subueni-
as remedio saluari.

**De p̄tentiōe inter miseri-
cordiā et veritatē. Ca. II**

His dictis miscōia pulsata vi-
scera p̄nis vt subueniret: se-
cū hñs pacē: s;̄z d̄ dicebat ve-
ritas: secū hñs iusticiā: z inter eos
p̄rouersia facta ē: p̄t narrat bñs
Ber. pulcro z lōgo ser. j. d̄ annūcia-
tiōe. S;̄z ego succincte p̄t potero
referā sententiā. Frequēter em̄ di-
cta sua melliflua intēdo adducere
s;̄z plerūq; cū explanatiōe: p̄pter pro-
lixitatē vitandā. Pec ē dictoz suo-
rū sentētia. Dicebat par z miscōia
dño. Nunqd̄ in eternum proūicias
dñe: aut obliuisceris misereri? Et
hoc ei lōgo tpe susurrabāt. Rñdit
dñs dices: Sorores vie q̄s p̄ias
videtis: z eas pariter audiamus.
Quib; vocatis cepit miscōia dice-
re. Eget miseratiōe diuina creatu-
ra rōnalis: qm̄ misera facta ē z mi-
serabilis valde: venit tempus mi-
serendi eius z iam preterijt. Con-
tra veritas. Oportet domine im-
pleri sermonē quem locutus es.